

Tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., rostindu-și expunerea în ședința festivă a Marii Adunări Naționale, cu prilejul celei de-a 10-a aniversări a Republicii.

PRIMUL DECENIU SUB STEMA REPUBLICII

În expunerea sa rostită în ședința festivă a Marii Adunări Naționale, cu prilejul aniversării unui deceniu de la proclamarea Republicii Populare Române, tovarășul Chivu Stoica a amintit cuvintele rostite cu un secol în urmă de marele luptător revoluționar-democrat Nicolae Bălcescu, cuvinte care exprimau arzătoarea dorință a poporului român: „...să întocmească o republică democratică... să întocmească un stat de cetățeni liberi și egali sau deopotrivă unii cu alții fără domnie și boierie”.

„Această idee înaintată — a spus tovarășul Chivu Stoica — a fost îndeplinită și depășită cu mult de poporul român, care după eliberarea țării de sub jugul fascist și cucerirea unui regim nou, democratic, a răsturnat monarhia și a făurit Republica Populară Română — stat socialist al oamenilor muncii de la orașe și sate”. România, țara bogată în care domnea sărăcia, aservită și jefuită de capitaliști, s-a eliberat având azi drept unic stăpîn poporul muncitor. În cei 10 ani care au trecut de la proclamarea R. P. Române forța și talentul creator al poporului nostru, minunatele sale înșușiri, au căpătat un câmp larg de manifestare.

Republica Populară Română, cea mai democratică formă de guvernare din istoria poporului nostru, este un stat în care puterea aparține pe de-a-ntregul poporului.

În expunerea sa, tovarășul Chivu Stoica a subliniat printre altele faptul că în prezent sectorul socialist este predominant în economia țării. Sînt socialiste în întregime industria, sistemul financiar și de credit și comerțul exterior, precum și 85 la sută din transporturi și comerțul interior. În agricultură aproape jumătate din suprafața agricolă a țării face parte din sectorul socialist. În 1957 volumul producției industriale a fost de 4,2 ori mai mare decît în anul 1948.

Comparînd producția de azi a industriei noastre socialiste cu producția industriei de acum 10 ani constatăm că întreaga producție a anului 1948 se realizează acum într-un singur trimestru la energie electrică, la tonă, în mai puțin de 5 luni, la oțel, într-o lună și jumătate la tractoare, și altele.

În domeniul transformării socialiste a agriculturii viața a verificat pe deplin justetea liniei politice trazată de Plenara din 3—5 martie 1949 a Comitetului Central al partidului. Pînă în prezent peste 1.300.000 familii de țărani muncitori au pornit pe drumul cooperativizării agriculturii. Agricultură fără ri noastre în plin proces de mecanizare este înzestrată azi cu peste 110.000 mașini și utilaje agricole principale din care 28.500 tractoare (Nizket. În 1936 agricultura României număra 25.000 pluguri de lemn.

În expunerea s-a menționat totodată faptul că creșterea producției agricole globale și a producției agricole-marfă este încă rămasă în urmă față de dezvoltarea industriei și de câștigurile crescînde ale populației și s-a subliniat ca o sarcină de cea mai mare însemnătate a partidului, guvernului și întregului popor de a lupta pentru creșterea producției agricole marfă și a primului zind a producției provenite din sectorul socialist. Se mai arată în continuare că o dată cu grija de a înălți economic și organizatoric gospodăria colectivă, cooperativile de producție și întovărășirile agricole, este necesar să continuăm munca politico-organizatorică convingînd pe țărani muncitori pe baze de fapte că trebuie să treacă pe calea muncii unite.

Expunerea tovarășului Chivu Stoica a amintit însemnatele înfăptuiri pe țărîm social-cultural în patria noastră în cursul celor 10 ani. Au dispărut pentru vecie bolile sociale care măchău pe oamenii muncii, șomajul, foametea cronică, nesiguranța zilei de mîine. Oamenii muncii de la orașe și sate trăiesc din ce în ce mai bine. Sînt grăi-

toare cifrele care arată creșterea consumului pe cap de locuitor la alimente, textile, încălzimînta. Numai în perioada 1950—1957 cheltuielile statului pentru acțiuni social-culturale au crescut de 5 ori. În același rîstimp s-au construit din fondurile statului peste 2.500.000 c.p. locuințe. În țară s-a dezvoltat cu succes în perioada celor 10 ani o veritabilă revoluție culturală. În 1957 s-au tipărit peste 38 milioane exemplare cărți. În prezent a început generalizarea învățămîntului obligatoriu.

Ajungea realizări strălucite au obținut oamenii muncii din patria noastră pe toate sferile de activitate. Pe drept cuvînt, poporul nostru se poate mîndri cu bilanțul înălțător dobîndit în primul deceniu de existență a Republicii și are toate temelurile și privescînd încrezător viitorul.

„Realizările obținute pînă în prezent în construirea bazei materiale a socialismului — a spus în continuare tovarășul Chivu Stoica, — ne permit să dezvoltăm în viitor într-o măsură mai mare ramurile de producție pentru care avem bogate resurse naturale proprii. E vorba de esențiale ramuri ale industriei ca: producția de energie electrică, chimia și celuloză, petrol, gaz metan, cărbuni metalurgic, lemn și materiale de construcții”.

Vor fi concentrate în primul rînd resursele materiale și financiare pentru punerea în funcțiune la termenele prevăzute a uzinelor și instalațiilor industriale atît pe construire și care au un rol de seamă în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naționale și pentru creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate. Prin punerea în funcțiune în deosebi a marilor uzine de îngrășăminte și insecto-fungicide și prin dezvoltarea industriei construc-

toare de mașini și utilaje agricole, a alocării fondurilor de investiții pentru îmbunătățiri funciare, pentru producția de semințe selecționate, de animale de rasă, baza materială a agriculturii va fi considerabil sporită, aceasta contribuind la consolidarea și creșterea continuă a sectorului socialist la sate și sporirea producției agricole. Tov. Chivu Stoica a subliniat în continuare, în expunerea sa, faptul că în lupta pentru instaurarea și întărirea puterii populare s-au încheiat între poporul român și minoritățile naționale legături frățiești indestructibile bazate pe țeluri și interese de viață, comune. În Republica noastră Populară toți oamenii muncii sînt egali în drepturi indiferent de naționalitate. Azi 67 din cei 437 deputați în Marea Adunare Națională și aproape 18.000 din cei 137.000 deputați în sfaturile populare, aparțin minorităților naționale. Minoritățile naționale au școli, universități, teatre, cărți, în limba maternă.

Republica noastră Populară, stat socialist, este cunoscută azi în lumea întreagă. Ea joacă un rol tot mai activ în viața internațională și se bucură de un prestigiu neînălțat în trecut. Numărul statelor cu care întreținem relații diplomatice a crescut de la 23 în 1947 la 40 în 1957. Promovăm cu fermitate o politică de pace și colaborare internațională alături de Uniunea Sovietică și țările de democrație populară și de toate statele iubitoare de pace. Politica de pace a statului nostru exprimă întru totul interesele și năzuințele poporului nostru muncitor și pașnic.

Bucurîndu-se din adîncul inimii de bilanțul realizărilor pe care le-a obținut de-a lungul celor 10 ani de Republică Populară, poporul nostru pășește neabătut înainte în frunte cu partidul său, pe calea pe care și-a ales-o, pe care a cules florile atîtor strălucite izbîni, calea socialismului.

LUCRARILE CELEI DE-A DOUA SESIUNI A MARIILOR ADUNARI NAȚIONALE

12 FILE DE
CALENDAR

In dimineața zilei de vineri 27 decembrie 1957, a avut loc în Palatul Marii Adunări Naționale, deschiderea lucrărilor celei de a doua sesiuni a celei de a treia legislații a Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române. S-au întâlnit din nou la marea saletă al țării deputații, aleși ai poporului, veniți aici din fabrici și de pe ogoare, din instituțiile de cultură, de pretutindeni și împărțându-și impresiile au făcut ca timp de trei zile inima poporului întreg să bată aici.

Asistența a primit cu ropote de aplauze pe conducătorii partidului și guvernului. Pe banca guvernamentală au luat loc tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, general colonel Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Ianoș Fazekas, Vladimir Gheorghiu, Alexandru Birlădeanu și Gherasim Popa.

Pe banca Prezidiului Marii Adunări Naționale se aflau tovarășii dr. Petru Groza, Anton Moisescu, Avram Bunaciu și membrii Prezidiului Marii Adunări Naționale. În loja rezervată corpului diplomatic erau prezenți șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la București. Erau prezenți, de asemenea, numeroși invitați: conducători ai instituțiilor centrale, oameni de știință și cultură, fruntași în producție.

Tovarășul Constantin Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale, deschizând lucrările sesiunii a adus un cuvânt omagial memoriei deputatului Grigore Preoteasa, fiu credincios al clasei noastre muncitoare, membru supleant al Biroului Politic și secretar al C.C. al P.M.R., precum și deputatului Vasile Anghel, tractorist, șef de brigadă la G.A.S. Minăstirea, raionul Oltenița, regiunea București, care au încetat din viață în intervalul dintre cele două sesiuni.

Întreaga asistență a păstrat un moment de reculegere.

Marea Adunare Națională a adoptat apoi în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. Bugetul de stat pe anul 1958
2. Răspunsul Marii Adunări Naționale cu privire la chemarea Sovietului Suprem al U.R.S.S. din 6 noiembrie 1957 și la Manifestul Păcii.
3. Răspunsul Marii Adunări Naționale cu privire la Declarația comună a Prezidiilor reprezentanților populare supreme ale Republicii Populare Polone, Republicii Democratice Germane și Republicii Cehoslovace.
4. Legea pentru grațierea unor pedepse și amnistierea unor infracțiuni.
5. Legea pentru ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale în intervalul dintre sesiuni.
6. Alegerea Tribunalului Suprem al R. P. Române.
7. Numirea procurorului general al R. P. Române.
8. Alegerea unui vicepreședinte al Marii Adunări Naționale.

Marea Adunare Națională a ales apoi prin vot secret secretarii sesiunii

La cererea ministrului Justiției, Marea Adunare Națională a aprobat în unanimitate urgența la proiectul de lege pentru grațierea unor pedepse și amnistierea unor infracțiuni.

Din însărcinarea Consiliului de Miniștri, ministrul Finanțelor, Aurel Violi, a prezentat apoi Marii Adunări Naționale raportul asupra proiectului bugetului de stat al R. P. Române pe anul 1958.

Cifrele raportate au stîrnit un interes deosebit în rândurile asistenței. Ele oglîndesc grija neîncetată a partidului și guvernului pentru continua întărire economică a patriei, pentru înflorirea ei culturală.

Deputatul Emil Popa, președintele Comisiei economico-financiare a prezentat apoi raportul comisiei la bugetul de stat al R. P. Române pe anul 1958. Raportul a trecut în revistă însemnatele realizări obținute în cursul anului 1957, în domeniul industriei și agriculturii. Izbînzile noastre pe tărîm economic au dus la realizarea pe 1957 a unui excedent bugetar de 1,3 miliarde lei în loc de 900 milioane lei cît

fusese planificat. Acești bani vor fi folosiți pentru nevoile de creditare ale economiei. Cu aceasta au luat sfîrșit lucrările ședinței din dimineața zilei de 27 decembrie.

În după amiaza aceleiași zile au început discuțiile pe marginea raportului asupra proiectului Bugetului de Stat pe anul 1958. Au luat cuvîntul deputații Ion Barna, (circumscripția electorală Lupeni, regiunea Hunedoara), Dumitru Gheorghiu, (circumscripția electorală Codăești, regiunea Iași), Nicolae Huditeanu, (circumscripția electorală Negru Vodă, regiunea Constanța), acad. St. Mileu, (circumscripția electorală Roman, regiunea Bacău), Bugyi Pal, (circumscripția electorală Sindonic, Regiunea Autonomă Maghiară), Maria Petrilă, (circumscripția electorală Arad Vest, regiunea Timișoara), Ion Cozma, (circumscripția electorală Toplița, Regiunea Autonomă Maghiară), ministru al Agriculturii și Silviculturii, Octavian Pop, (circumscripția electorală Ulmeni, regiunea Baia Mare), Mihai Schuster, (circumscripția electorală Dumbrăveni, regiunea Stalin), și Isac Martin, (circumscripția electorală Timișoara-Sud, regiunea Timișoara).

Cuvîntul deputaților a exprimat un interes profund pentru conținutul acestui proiect, hotărîrea de a lupta alături de alegătorii lor, pentru transpunerea lui în viață. Ei l-au votat, în numele milioanele de alegători cu convingerea că Bugetul de Stat pe 1958 este o contribuție puternică la întărirea statului nostru, la continua îmbunătățire a nivelului de trai.

Comisia juridică a Marii Adunări Naționale a examinat în ziua de 27 decembrie proiectul de lege pentru grațierea unor pedepse și amnistierea unor infracțiuni.

Lucrările celei de a doua sesiuni a Marii Adunări Naționale au continuat sîmbătă 28 decembrie.

În ședința de dimineață a continuat discuția generală asupra proiectului Bugetului de Stat al R. P. Române pe anul 1958.

La discuții au luat cuvîntul deputații Anton Vlădoiu, (circumscripția electorală Mihai Bravu, orașul București), Constantin Drăgan, (circumscripția electorală Tigveni, regiunea Pitești), Aspazia Vrabie, (circumscripția electorală Bălușeni, regiunea Suceava), Ion Dobre, (circumscripția electorală Boldești, regiunea Ploiești), secretar al C.C.S. Florian Dănalache, (circumscripția electorală Rahova, orașul București), Gheorghe Hossu, (circumscripția electorală Cernavodă, regiunea Constanța), ministrul Construcțiilor și Materialelor de Construcție, Gheorghe Maftai, (circumscripția electorală Tg. Neamț, regiunea Bacău), Takacs Ludovic, (circumscripția electorală Luduș, regiunea Cluj), și Athanase Joja, (circumscripția electorală Urziceni, regiunea București), ministrul Învățămîntului și Culturii.

Discuția generală asupra proiectului de buget pe anul 1958 a luat apoi sfîrșit.

Marea Adunare Națională a votat luarea în considerare a proiectului de lege și a trecut la citirea și discutarea sa pe articole. Proiectul de lege a fost supus apoi votului secret cu bile. Marea Adunare Națională a votat cu 402 voturi pentru și un vot contra, legea pentru aprobarea Bugetului de Stat al R. P. Române pe anul 1958.

Activitatea sesiunii s-a desfășurat și în timpul prînzului. Comisia de politică externă a Marii Adunări Naționale s-a întrunit pentru a studia răspunsul Marii Adunări Naționale la Chemarea Sovietului Suprem al U.R.S.S. din 6 noiembrie 1957. În același timp comisia juridică s-a întrunit din nou pentru a examina în continuare proiectul de lege pentru grațierea unor pedepse și încetarea procesului penal pentru unele infracțiuni.

Ședința din după amiaza zilei de sîmbătă s-a deschis prin discutarea celui de al doilea punct al ordinea de zi. Deputatul Mihail Cruceanu, președintele Comisiei de politică externă a Marii Adunări Naționale, a prezentat raportul comisiei cu privire la Chemarea Sovietului Suprem al U.R.S.S. din 6 noiembrie 1957 și cu privire la De-

clarația comună a Prezidiilor reprezentanților populare supreme ale R. P. Polone, R. D. Germane și R. Cehoslovace din 11 mai 1957, și a supus aprobării deputaților proiectul Declarației Marii Adunări Naționale cu privire la Chemarea pentru pace a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

În cadrul discuțiilor au luat cuvîntul deputații Ion Gh. Maurer, (circumscripția electorală Sighișoara, regiunea Stalin), ministrul Afacerilor Externe, mitropolitul Moldovei și Sucevei, Justin Moisescu, (circumscripția electorală Hîrlău, regiunea Iași), Alexandru Chiru, (circumscripția electorală Colibași, regiunea Pitești), episcopul evanghelic Frederich Müller, (circumscripția electorală Ocna Sibiului, regiunea Stalin), acad. G. Călinescu, (circumscripția electorală Balotesti, regiunea București), și prof. univ. Nicolae Dăscovici, (circumscripția electorală Alexandru Sahia, orașul București).

Cuvîntul vorbitorilor a exprimat voinea fermă de pace a poporului nostru, exprimată încă o dată aici, prin deputații lui. Aplauzele puternice au subliniat cele rostite ca și adoptarea în unanimitate a Chemării pentru pace a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

În continuarea ordinea de zi, tov. Gh. Diaconescu, ministrul Justiției, a prezentat, din însărcinarea guvernului, raportul asupra proiectului de lege pentru grațierea unor pedepse și încetarea procesului penal pentru unele infracțiuni.

A luat apoi cuvîntul deputatul Traian Ionașcu, președintele comisiei juridice, care a prezentat coraportul comisiei la acest proiect de lege.

După citirea și discutarea pe articole s-a trecut la vot secret cu bile. Marea Adunare Națională a votat cu 391 voturi pentru și 5 voturi contra. Legea pentru grațierea unor pedepse și încetarea procesului penal pentru unele infracțiuni.

Se trece la următorul punct al ordinea de zi. Marea Adunare Națională votează cu 387 voturi pentru și 3 voturi contra. Legea pentru ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale în intervalul dintre sesiuni.

Din însărcinarea și în numele Prezidiului Marii Adunări Naționale, deputatul Petre Constantinescu-Iași a făcut apoi propuneri pentru alegerea Tribunalului Suprem și pentru numirea procurorului general al R. P. Române.

Prin vot secret, Marea Adunare Națională a ales pe tovarășii Alexandru Voitinovici, președinte al Tribunalului Suprem, Ion Manoliu, vicepreședinte, Gheorghe Elian, președinte al Colegiului penal, Ion Comănescu, președinte al Colegiului civil, colonelul Moise Jurău, președinte al Colegiului militar. Au fost aleși, de asemenea, 30 de judecători ai Tribunalului Suprem.

Tot prin vot secret, Marea Adunare Națională a ales pe tovarășul Alexa Augustin în funcția de procuror general al R. P. Române.

Marea Adunare Națională a eliberat apoi pe tovarășul Ion Gh. Maurer, care are alte însărcinări, din funcția de vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, și a ales prin vot secret ca vicepreședinte pe deputatul Petre Drăgoescu.

Marea Adunare Națională a eliberat pe tovarășul Avram Bunaciu din funcția de secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale, în legătură cu primirea unei alte însărcinări și a ales prin vot secret în funcția de secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale pe deputatul Gheorghe Stoica.

Cu aceasta, cea de a doua zi a lucrărilor sesiunii a luat sfîrșit.

Duminică 29 decembrie, — ultima zi a lucrărilor sesiunii — în ședința festivă a Marii Adunări Naționale s-a sărbătorit a 10-a aniversare a proclamării Republicii Populare Române. Tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., a prezentat cu acest prilej, expunerea cu privire la cea de a 10-a aniversare a proclamării Republicii Populare Române.

Emil Gîrleanu
(1878 — 1914)

Născut la Iași, scriitorul Emil Gîrleanu, de la a cărui naștere se împlinesc acum 80 de ani, a cunoscut din fragedă copilărie viața celor umili și năpăstuiți asupra cărora și-a aplecat cu dragoste și inima și cugetul.

Fiu de ofițer, îi plăcea să se amestece printre soldați, care îi spuneau o sumedenie de basme și cîntece aduse cu dinșii din locurile de unde fuseseră luați la cântănie.

Faptul că din fragedă tinerețe a cunoscut oameni din popor și a îndrăgii minunatul folclor românesc, a deschis în sufletul acesta sensibil nebănuite porți spre frumos și spre arta pe care mai târziu o va realiza într-o vastă operă literară, o moștenire neprețuită a tezaurului nostru cultural.

Dintre lucrările de seamă ale scriitorului amintim volumele de schițe și nuvele: „Cea dintîi durere” (1907); „Într-o noapte de mai” (1908); „1877 și Schișe de război” (1907); „Nucul lui Odobac” (1909); „Din lumea celor care nu cuvîntă” (1910) și altele.

Emil Gîrleanu, trăind sub influența curentului semănătorist n-a putut să vadă cauzele care măcinau ulaga trucidătorilor pămîntului, adesea în scrierile sale, fără-nu fiind prezentat idilic. Dar nu este mai puțin adevărat că, fiind un scriitor cu o mare putere de pătrundere a realității, de multe ori, în operele lui răbufnesc semnele unui realism critic, dovadă a apropierei sale de sufletele și durerile eroilor pe care i-a reprezentat.

Alături de Caragiale, Slavici, Sadoveanu, Bacalbașa, Bassarabescu, Brăescu și Cazaban, maeștrii genului scurt în literatură, Emil Gîrleanu poate fi așezat cu cinste printre cei mai de seamă prozatori. Opera lui Emil Gîrleanu aduce o neprețuită contribuție la dezvoltarea literaturii noastre realiste și se numără printre cele mai citite și gustate de tineret.

CARTI NOI

- Victor Bumbăști: Aristide Demetriade. Un mare actor... Un mare caracter E.S.P.L.A. 244 pag. 5,50 lei
- Marin Preda: Moromeții — roman — Ediția a II-a — Colecția „Biblioteca țăranului muncitor” — E.S.P.L.A. 564 pag. 12,50 lei
- Traian Uba: Pină dincolo de pădurea vieneză — Ed. Tineretului 310 pag. 6,75 lei
- M. Zoșcenko: Kerenski — Cartea Rusă. 96 pag. 1,50 lei
- A. E. Baconsky: Fluxul memoriei — poezii — E.S.P.L.A. 152 pag. 7,50 lei
- Aurel Gurghianu: Zilele care cîntă — versuri. — E.S.P.L.A. 140 pag. 5,75 lei
- • • 1917 — Antologie lirică — E.S.P.L.A. 208 pag. 13 lei
- Grigore Băjenaru: Orogliul împăratului — povești — Ed. Tineretului 136 pag. 9,25 lei
- Tudor Popescu: Ultima aventură — Colecția „Cutezătorii” — Ed. Tineretului 326 pag. 6 lei
- • • Să învățăm șah! — Colecția „Pentru activitatea pionierescă” — Ed. Tineretului (C.F.S.) 100 pag. 1,50 lei

Din patria constructorilor COMUNISMULUI

Un drum încununat de glorie

Nu de mult, într-un cadru solemn, a fost sărbătorit la Moscova, Samuel Marșak, cunoscutul poet sovietic, care împlinise vârsta de 70 de ani. Printre numeroasele lui lucrări, datorite cu atât talent mai cu seamă copiilor, există și o povestire în versuri intitulată „Mister Twister”. Este vorba de un miliardar american, un fost ministru, care în dorința de a-și alunga plictisul și a-și reduce obezitatea, hotărăște să pornească însoțit de fiica sa într-o lungă călătorie, care avea drept țintă finală — Uniunea Sovietică. Aici, mister Twister nu se simte de loc în largul său. Intr-unul din cele mai mari hoteluri din Moscova întâlnește negri care coboară scările și intră în restaurant alături de el îngrozit de a semenea situație, miliardarul american hotărăște să cumpere un hotel Spre uimirea lui, află că hotelurile sînt proprietatea statului și prin urmare nu se vind. Două idei fixe se cuibăresc în capul său, succedîndu-se, obsedîndu-l, creîndu-i o puternică deprimare sufletească: oameni de culoare egali în drepturi cu albi, hoteluri care aparțin tuturor..

De altfel, îngustimea de vederi a lui mister Twister este specifică multora dintre magnatii transoceanici.

Atîția „misteri Twister” uită un singur lucru și anume: acum 40 de ani, Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a marcat o eră nouă în istoria omenirii, nașterea unei lumi noi din care a dispărut pentru totdeauna exploatarea omului de către om.

Ceva mai tîrziu, acum 35 de ani, la 30 decembrie 1922 s-a întrunit Primul Congres al Sovietelor din U.R.S.S. Atunci s-a încheiat convenția pentru crearea Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste.

Era o perioadă grea, țara era sleită din punct de vedere economic, rănile pricnuite de furtuna revoluției și a războiului civil nu se vindeaseră încă.

Problema constituirii unui stat multi-național, bazat pe principiile colaborării frățești, nu e de loc ușoară.

Puterea sovietică știa că pornește pe un drum anevoios.

35 de ani au trecut de atunci! În țările capitaliste s-au găsit mulți profeti mincinoși care țipau sus și tare că Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste se va destrăma, că statul sovietic nu va putea

să se mențină. Istoria a dovedit însă că de neîntemeiate erau palavrăgilele lor.

Cele 16 republici socialiste sovietice care formează U.R.S.S. s-au dezvoltat într-un ritm rapid, ajutîndu-se între ele, păstrînd în suflet o vie recunoștință față de frațele lor mai mare — poporul rus.

Să luăm cîteva republici și cîteva cifre. În R. S. S. Tadjică, de pildă, în anul 1913 nu exista nici o centrală electrică. Localnicii nu văzuseră niciodată becul electric. Ei bine, azi, R. S. S. Tadjică produce 300 milioane kilowați-ore! În aceeași republică, tot în 1913, erau în total trei școli.

Azi sînt 2.547!

În R.S.F.S.R. în anii 1914—1915, în școlile existente, învățau 5.684.100 de copii Azi învăță 15.528.000 de copii!

În R. S. S. Azerbaidjană în 1914 nu exista nici o instituție superioară de învățămînt. Azi funcționează 15 asemenea instituții!

În R. S. S. Bielorusă, producția globală a crescut față de 1913 de 22 ori. R. S. S. Ucraineană produce azi peste 3.000.000 tone de zahăr anual, adică de 2,5 ori mai mult ca Franța și de 3 ori mai mult ca Republica Federală Germană. R. S. S. Uzbekă a dat țării 3.000.000 tone de bumbac, 130.000 tone de carne, 185.000 tone de fructe și struguri în 1957.

Țara ale cărei drepturi și libertăți n-au fost pe placul lui mister Twister și al altor alți „misteri” nu cunoaște discriminarea rasială și ura între naționalitățile conlocuitoare.

Popoarele care acum 35 de ani au creat Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste au uimit recent lumea, creînd „mica lună”, satelitul care, sfredelînd văzduhul, pentru prima dată în istoria omenirii a explorat spațiul cosmic.

Ochii întregii omeniri au fost îndreptați spre bolta cerească pe care se mișca prima stea făcută de mîna omului. La ce s-au gîndit oare profetii mincinoși și „misterii” de peste ocean văzînd „mica lună” creată în Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste?

În „luna” aceea era cîte ceva din puterea fiecărei republici. Aluminiu, fire electrice, becuri, aparataj. Și mai cu seamă era întru chiparea unității de nezdruccinat a popoarelor sovietice care înfăptuiesc marea operă de construire a comunismului

D. Mihail

MOSCOVA — capitala Uniunii Sovietice. Orașul păcii și al culturii înaltate spre care se îndreaptă privirile pline de admirație ale milioaneilor de oameni ai muncii de pe întregul globpămîntesc.

În fotografie: clădirea centrală a Universității de Stat „Lomonosov”, situată pe colinele lui Lenin.

Am călătorit cîteva săptămîni prin însoțitele orașe de aur ale Asiei Centrale sovietice, în mijlocul acestor popoare care, cu puterea uriașului din poveste au făcut să înflorească întinderile arse de soare ale pustiului. Ieșind din Samarcand, orașul monumental al vechii civilizații asiatice, mașina lasă șoseaua asfaltată și o ia la dreapta, pe un drum lăturălnic, străjuit de două rînduri de copaci care imprăștie o umbră îmbietoare.

Imaginea minunată a șoselei a rămas în urmă; sîntem în colhozul „Engels”. Ne întîmpină președintele colhozului, Hamraev Rofe, un bărbat înalt, puternic, cu fața zimbitoare, arsă de soare, tuns „chilug” prăfuit pe cizme și pe pantaloni (probabil nu de mult întors de la cîmp). „Bine ați venit, tovarăși!” ne întîmpină el cu căldură în glas strîngîndu-ne cu putere mîinile. Dacă ar putea inima să spună ce simte! Sîntem oameni atît de diferiți din atît de diferite părți ale pămîntului. Noi de pe cîmpurile Bărăganului și de la poalele Carpaților, iar ei de pe alt continent, din patria soarelui, nisipurilor și a caravelor. Și totuși sîntem atît de apropiați și avem atîtea să ne spunem.

Și nu mult după această întîlnire, de a dreptul emoționantă ne aflăm în clubul colhozului „Engels” și ascultăm vocea armonioasă a tov. Sanovar, secretara organizației de comsomol, care cu o vădită mîndrie ne povestește despre activitatea culturală. „Echipa noastră artistică este acum la concursul din Samarcand Anul trecut noi am fost printre primii pe regiune. Păcat că nu este aici, ați vedea ce tîlente avem”. Am vizitat apoi sala de festivități a clubului, biblioteca, sala de lectură. Ne întoarcem din nou în sala de festivități. „Ce zici, Sanovar, — i se adresează învățătorul trăgînd cu coada ochiului către președinte — să ne cînte ceva Hamraev la pian?” „N-ar fi rău” — răspunde secretarul zîmbînd „Planul — ni se adresează învățătorul — l-am cumpărat acum doi ani. La început președintele nu prea voia, spunînd că ar costa prea mult, și mai bine am face un nou hambar. Dar tineretul nu s-a lăsat și l-au convins pe Hamraev să dea banii.”

Întrebăm: „Cum cît este de mare colhozul?” „Colhozul nostru — ne răspunde președintele — are 260 de familii. Colhozul „Engels” a luat ființă în

Intr-un COLHOZ UZBEC

1950 prin unificarea a mai multe colhozuri. Acum acestui colhoz îi aparțin 2060 hectare de pămînt arabil dintre care 1100 cultivate cu bumbac. Anul trecut recolta totală de bumbac a fost de 2800 tone, care au fost vindute aproape în întregime statului la prețul de 2500 de ruble tona (Prețul acesta este numai pentru bumbacul prelat în plan, dar colhozul „Engels” a prelat mai mult de 900

Note de drum din Uniunea Sovietică

tone peste plan). „Și asta încă nu este toată bogăția noastră...” Însoțitorul începe să ne povestească despre bogatele livezi ale colhozului, despre vița cu renumiții struguri Damschie Palcichi*, vie care produce în medie 2000—2200 kg. de struguri la hectar.

Am vizitat apoi grajdurile vitelor. Clădirile mari, spoite în alb, nici nu arătau pe dinafară a fi grajduri. Sălile spațioase erau de o curățenie și o ordine exemplară. Aici se odihnesc iarna cele 615 cunute mari ale colhozului, Cifrele aflate pînă acum de la președinte, au început să se lege între ele, „615 socotesc eu, asta înseamnă aproape trei vaci de fiecare familie, trei vaci pentru fiecare familie e destul de bine, dacă ținem seama că orice familie mai poate avea pe lîngă casă încă o vacă, doi viței zece oi, păsări etc”. Și fiindcă tot mi-am adus aminte de oi îl întrebăm și de asta pe preșe-

dinte. Din nou răspunsul este o cifră: 1.500. Am înțeles acum de ce-i plac președintelui cifrele. Cifrele laudă colhozul și pe oameni mai mult decît ar putea-o face vorbele lui.

Am intrat în casa de alături, casa unei îngrijitoare de păsări, care ne ieși bucuroasă în întîmpinare. Nu am fost lăsați să punem întrebări pînă ce nu am băut o ceașcă de coc-ceai cu miere. Între timp am studiat însă încăperea. O casă țărănească din lut cu pereții acoperiți de scoarțe și covoare frumos lucrate. Într-unul dintre pereți sînt săpate un fel de firdize mari, în care stau cusăturile harnicelor uzbece. Am terminat ceaiul și am început din nou să-i asaltăm cu întrebări pe însoțitorii noștri. Astfel, aflăm că, în casele colhoznicilor, de mult strălucește becul electric, iar aparatul de radio le umple casa de bucurie. „Cum cît este venitul colhozului?” — întrebăm noi. „În plan era prevăzut 5 milioane, dar anul trecut am scos 8 milioane de ruble dintre care 85 la sută a fost împărțit colhoznicilor” — răspunde președintele așteptînd parcă următoarea întrebare. Întrebările noastre curg ploaie. „Cît s-a primit pentru o zi-muncă? Cîte zile-muncă are în medie un colhoznic?”... Președintele răspunde cu răbdare, înterupt din cînd în cînd de colhoznicii din jur care-i completează spusele. Și în carnetele noastre din nou se înșiră cifrele, — cifre care oglindesc viața îmbelșugată a colhoznicilor sovietici.

Pe drumul spre club, unul dintre colhoznici ne povestește cu mîndrie despre frunțașii satului. Așa facem cunoștință din auzite cu familia lui Carimov Murzamrat, unul dintre oamenii cu care se mîndrește întregul colhoz. Această familie de frunțași, în care lucrează patru oameni, a primit 42.000 de ruble și 10 tone de cereale, afară de celelalte bunuri.

Am ajuns în fața clubului. O muzică veselă și îmbietoare se aude dinăuntru. Înșă, autobuzul nostru ne amintește că trebuie să plecăm spre Samarcand La revede, dragi tovarăși, vă vom revedea oricînd cu drag.

D. Țibuleac

* Traducere exactă: degete de damă.

Sărbătoarea poporului birman

Birmania este o țară frumoasă, cu minunate construcții arhitectonice, creații ale unei vechi civilizații. Numeroase temple și monumente istorice, printre care pagoda „Sve Dagon” au fost ridicate acum 2.500 de ani! Alături de aceste construcții, care constituie o mândrie națională, se află monumente clădite în anii din urmă și închinare eroilor care și-au jertfit singele și viața pentru libertatea patriei. În fiecare an, la 4 ianuarie, aceste monumente sunt împodobite cu jerbe de flori. În această zi, poporul birman prăznuiește o victorie istorică: În 1948 Birmania s-a proclamat stat independent, liber și suveran.

Acum zece ani jugul colonialiștilor a fost scuturat. Cotropitorii englezi și-au luat tălpașita din țara unde au jefuit ca-n codru decenii întregi. Din șubredul lanț al colonialismului s-a rupt atunci încă o verigă. Birmania, țară cu o suprafață ce depășește cu mult pe cea a Angliei și cu o populație de 20 milioane locuitori, și-a cucerit astfel independența națională.

După cucerirea independenței însă, poporul birman s-a aflat în fața unei sarcini grele: lichidarea înapoierii economice în care a fost ținută de cotropitori. Guvernul birman a elaborat un vast plan de măsuri pe anii 1952—1960, care prevede dezvoltarea porturilor și comunicațiilor, extinderea sistemului de irigații și altele. În relațiile sale externe, Birmania se orientează spre Uniunea Sovietică și celelalte țări ale lagărului socialist, care îi întind o mână prietenească și o sprijină în mod dezinteresat în dezvoltarea sa economică, cu mașini și uti-

laj tehnic. Tractoare cehoslovace — de pildă — ară pământurile țărănilor birmani. Pe drept cuvânt aceste tractoare sînt denumite „tractoarele prieteniei”.

Birmania duce o politică externă de pace și colaborare internațională, respingînd sistemul de pacte militare agresive. Ea este una din țările inițiatoare ale istoriceii Conferințe de la Bandung.

Poporul român privește cu căldură și se bucură sincer de

fiecare succes obținut de poporul birman. Între țările noastre s-au statornicit relații de prietenie, s-a făcut schimb de reprezentanțe diplomatice. De curind țara noastră a fost vizitată de o delegație parlamentară birmană, în frunte cu U Kyaw Nyein vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Birmaniei. Vizita înalților oaspeți birmani a contribuit la o mai bună cunoaștere și apropiere între popoarele noastre.

Tractor de fabricație cehoslovacă arînd pe ogoarele țărănilor birmani

Un miliard și jumătate de oameni spun „nu!” colonialismului și războiului

La 26 decembrie, s-a deschis la Cairo, capitala Egiptului, conferința de solidaritate a popoarelor din Asia și Africa. Sînt reprezentate 43 de țări, însumînd peste un miliard și jumătate de oameni. Prin însemnătatea ei, în actuala situație internațională, conferința de la Cairo se află în centrul atenției tuturor popoarelor lumii.

Popoarele Asiei și Africei nu vor să se mai lase subjugate de imperialiști, nu vor să fie atrase în pacte militare potrivnice intereselor lor naționale. Ele vor să-și creeze o industrie proprie și să dezvolte o economie națională care să le permită să se bucure de bogățiile țărilor lor, să-și ridice nivelul de trai, scăpînd din starea de înapoierie în care i-au aruncat colonialiștii. Aceste popoare dispun de forța necesară pentru realizarea idealurilor lor. Această forță este în primul rînd solidaritatea lor, a cărei primă manifestare a fost Conferința de la Bandung din primăvara lui 1955, cînd conducătorii guvernelor din 29 de țări din Asia și Africa și-au manifestat unanimitatea în ce privește lupta pentru libertate și pentru întărirea păcii. Declarația lor de atunci a devenit o adevărată Chartă a solidarității afro-asiatice.

Impotriva politicii imperialiste, popoarele Asiei și Africei se pronunță pentru un program politic propriu, corespunzător idealurilor care însuflețesc marea majoritate a omenirii. Așa, de pildă, subcomitetul conferinței, însărcinat cu discutarea problemelor legate de lupta popoarelor pentru independență și suveranitate, a adoptat, printre altele, hotărîrea de a sprijini dreptul la autodeterminare al tuturor popoarelor din aceste două continente, de a respinge orice încercări străine de a acorda țărilor Asiei și Africei ajutoare condiționate din punct de vedere politic sau economic, de a sprijini politica de neutralitate pozitivă dusă de Egipt și Siria.

La această conferință, care s-a desfășurat în condițiile de-

plinei egalități în drepturi, au participat reprezentanții a două mari puteri — Uniunea Sovietică și R.P. Chineză. După cum a arătat reprezentantul sovietic A.A. Arzumaniyan, țările socialiste sînt în stare să dea și dau într-adevăr țărilor slab dezvoltate un ajutor economic, financiar și tehnic multilateral. Acest ajutor acordat fără vreo obligație economică sau politică, permite țărilor care îl primesc să-și dezvolte economia și să-și întărească independența amenințată de poftele hrăpărețe ale imperialiștilor.

Popoarele Asiei și Africei și-au ales libertatea și ele nu vor da înapoi de pe acest drum. Ele constituie un factor puternic în frontul luptei pentru pace. „Noi nu ne pregătim pentru război — a spus conducătoarea delegației indiene — noi ne pregătim pentru

pace și către acest scop ne îndreptăm toate eforturile”.

La Cairo popoarele afro-asiatice s-au pronunțat împotriva cursei înarmărilor, împotriva armelor atomice, pentru tratative și colaborare pașnică, pe baza avantajului reciproc între toate popoarele lumii.

Poporul român, care a sprijinit hotărîrile Conferinței de la Bandung, salută lucrările și hotărîrile conferinței de la Cairo la care participă ca observator și o delegație a Ligii romine pentru prietenia cu popoarele Asiei și Africei. Poporul nostru privește cu simpatie și sprijină lupta pentru independență a tinerelor state din Asia și Africa și le acordă sprijin economic pe baza deplinei egalități și a avantajului reciproc.

Petre Marcu

Sărbătorirea peste hotare a celei de-a 10-a aniversări a R. P. R. U. R. S. S. R. P. F. Jugoslavia

● La recepția organizată de ambasada R. P. Romine la Moscova au luat parte conducătorii guvernului sovietic în frunte cu N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov.

● Ziarul „Pravda” a consacrat o pagină întreagă aniversării R. P. Romine.

● Postul de radio Moscova a transmis o convorbire cu tovarășul Ion Cozma, ministrul Agriculturii și Silviculturii al R. P. Romine, cu privire la cooperativizarea agriculturii în țara noastră.

R. D. Germană

La Berlin a avut loc un mare mișing festiv, în prezența primului ministru Otto Grotewohl și a numeroși reprezentanți ai vieții publice din R. D. Germană.

Sub titlul „Sărbătoarea prietenilor”, ziarul „Borba” a publicat un amplu articol în care a subliniat, printre altele: „Dorim ca colaborarea între țările noastre să se dezvolte și mai mult, ca prietenia să fie și mai departe împărtășită”.

Egipt

La Cairo a început să ruleze primul film românesc prezentat în Egipt. „Alarmă în munți”. Tot cu prilejul zilei de „30 Decembrie” a apărut în limba arabă traducerea nucelelor lui Al-Sahia și poemul „Tie îți vorbesc Americă” de Maria Banuș.

Italia

La expoziția filatelică internațională de la Bologna, Asociația de prietenie Italia-Romina a prezentat un stand al timbrului românesc, care a obținut „Medalia de aur”.

Scurt bilanț al unui an de politică externă

Țimp de un an, zi de zi, s-au încrucișat pe căile nevăzute ale văzduhului știri privind politica internațională: știri despre fapte mai mici sau mai mari, vești care au neliniștit sau înșeninat pe oamenii de pretutindeni.

N-ar fi o treabă lesnicioasă să cuprinzi în câteva rînduri măcar cele mai de seamă din aceste fapte ale anului 1957. Important este că în anul 1957 am avut pace!

Am avut pace. Darn-a fost ușor s-o ocrotim de uneltirile celor care de ani și ani urzesc omeniriiurgia unor noi și distrugătoare războaie.

Am avut pace nu fiindcă imperialiștii s-au milostivit să nu pornească războiul pe care-l doresc. Am avut pace fiindcă în fața lor s-a ridicat o forță mai puternică: voința întregii omeniri.

Am avut pace fiindcă în sujba acestui fel al omenirii de pretutindeni au stat ca întotdeauna Uniunea Sovietică, China populară și toate celelalte țări ale socialismului.

În fața marilor realizări ale socialismului, oglindă a puterii crescînde a țărilor ce-au apucat pe acest drum luminos, în fața cuceririlor tehnicii și științei sovietice, mulți dintre cei mai înfierbîntați așijători la război au fost siliți să-și vină, cît de cît, în fire. Acest lucru a fost dovedit acum cîteva săptămîni și la conferința de la Paris a căpeteniilor Blocului Atlantic, unde s-a vădit limpede teama și neîncrederea, zizanzia și dușmănia ce domnesc chiar între partizanii războiului.

Anul acesta a fost un an în care sistemul colonialist, sistemul jefuirii și asupririi altor popoare de către țările imperialiste, s-a dovedit și mai putred. Popoarele din Ghana și Malaya și-au cîștigat independența. Încercarea americană de a se instala în țările arabe, prin mijlocul „doctrinei Eisenhower”, a dat greș. Indonezia alungă pe exploataorii olandezi rămași acolo după eliberarea țării. În Algeria și Cipru poporul dă grele lovituri ocupanților străini.

Propunerile făcute de Uniunea Sovietică, precum și de către celelalte țări socialiste, în ce privește dezarmarea și problemele armelor nucleare au fost primite cu interes de întreaga omenire. Pretutindeni au făcut o puternică impresie documentele istorice adoptate la Moscova de recentele consfătuiri ale partidelor comuniste și muncitorești.

Omenirea știe limpede că mulțumită propunerilor sovietice există o cale sigură de îndepărtare a pericolului unui nou război. Toate țările se pot uni în jurul acestor propuneri, pentru a opri fabricarea și experimentarea de arme atomice, pentru a asigura în Europa și Orientul arab o situație pașnică. „Vom face totul — a declarat N. S. Hrușciov în cadrul recenteii sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S. — pentru ca anul 1958 să fie un an de pace...” E dorința cea mai fierbinte a întregii omeniri, voința tuturor popoarelor și a poporului nostru.

P. Anton

În cadrul unui spectacol pe care Ansamblul de cîntece și dansuri rominești l-a dat la Delhi, a asistat și primul ministru al Indiei, Nehru. La sfîrșitul spectacolului, el s-a urcat pe scenă și a oferit flori delegației culturale și membrilor ansamblului.

În fotografie: J. Nehru oferind șefului delegației romine, Al. Buican, tradiționalul colan de flori, semn al prieteniei.

Un pic din... RAI!

În această cronică rimată
M-am gândit — ce-ar fi — de-aș încerca
Să atac o temă delicată
Cu: „părinți, copil, etcetera”...

Bun! Veți spune, tema nu-i ușoară,
Inăi n-are-n ea un pic de haz!
Credeți oare? Uite, bunăoară,
Dați-mi doar o clipă de răgaz...

Să vă povestesc o întâmplare:
Știu un tată (numele nu-l spun)
Care ziua cîl era de mare
Cu o loardă groasă de alun

Și „alinta” odraslele n-ogradă,
Procedînd cu „sfîntu' Neculai”.

Și spunea, cînd era pus pe sfadă,
Că bătaia ruptă e din rai.

Un vecin l-a luat atunci de-o parte
Și l-a spus: — „Măi, omule, greșești
Nu-ți lasi să-și vadă nici de carte
Doar atîta știi, să-l ciomăgești...”

Eu socot „metoda” nu e bună —
Ia-l mai cu blîndețe, mai ușor
Poate au și ei ceva să-ți spună
Poate au și ei un „of” al lor...”

— „Ia mai taci... Mai bine vezi de tine
(Ia răspuns, desigur supărat...) —
Ce „metodă”? Că din rai vecine
E bătaia ruptă... N-ai aflat?”

— „Ai dreptate, nu zic nu... se poate
Iar „metoda”-ți am s-o încerc și eu...”

Și vecinul s-a proplît în coate
Și deodată troscl, un pumn... — „Văleu!?!
Ce faci mă? Ce dai? Îți ieși din fire
Spune mă? Ai bolunzit? Ce ai?”

— „Eu? Nimic. Atît, ți-am dat de știre
Să mai guști și tu un... pic din rai!”

D. Tabacu

UN DIRECTOR DE CĂMIN ȘI PASIUNEA LUI

Fiecare om cu pasiunea lui. Unii, bunăoară, au îndrăgît muzica, alții dansurile. Mulți își petrec o parte din timpul liber cu vînătoarea sau cu pescuitul etc. Deseori pasiunea face pe om să săvîrșească fapte mari, folositoare lui și societății. Devin, cum s-ar zice, oameni cunoscuți.

Sînt și pasiuni care-l fac pe om cunoscut pentru fapte ce nu-i fac cinste

Ion Lăzărescu bunăoară, e un om foarte cunoscut în comuna Albești și chiar în raionul Vedea. Veți zice, păi dacă-i direc-

tor de cămin înseamnă că pasiunea lui e munca culturală. Așa au crezut și cei care l-au numit. Dar tov. Lăzărescu dovedește că nu-i vorba de așa ceva! Cînd e deschis la M.A.T., atunci e închis căminul. Cînd e închis la M.A.T., tov. Lăzărescu doarme dus din pricina activității la M.A.T. Și cînd, în sfîrșit, dă pe la cămin, se ceartă cu toți strîcînd buna dispoziție și bruma de muncă începută de alții.

Decît așa pasiune, mai bine lipsă!

(După o relatare de RADU CONSTANTIN)

INSOMNIA

e o boală căreia în limbaj medical i se spune „Agrypnia”. Ea apare, între alte cauze, după orea mari eforturi ale creierului, prea multă mîncare și băutură, folosirea în cantități prea mari a ceaiului, cafelei, tutunului etc. Împotriva insomniei s-au născocit mai multe doctorii ca „Valenalul”, „Fenerganul”, „Bromovalul”, „Sargatitul” și altele.

Stan Dumitru, țaran muncitor din satul Mociova, raionul Caransebeș, nu-și amintește să fi suferit vreodată de „Agrypnia”, nici n-are nevoie de Fenergan pentru a-și recăpăta somnul. Dimpotrivă, după truda zilei și o cină bună îi vine să pice de somn, nu alta. Și totuși Stan Dumitru, de la 6 octombrie, a-fică de două luni de zile, nu poate închide ochii. Nici Valenalul, nici Fenerganul sau Bromovalul nu-i pot ajuta cu nimic. Singurul care ar putea să-l scape de năpastă pe omul acesta nu vrea nici în ruptul capului să-l scape, cîcă pînă la primăvară Cel care l-ar putea salva pe Stan Dumitru este — dacă vreți să știți cu tot dinadinsul — directorul S.M.T.-ului din Zăgujan.

De la 6 octombrie batoza S.M.T.-ului zace în grădina lui Stan Dumitru iar acesta este silit să facă noapte de noapte de strață în grădină.

Ce părere are tovarășul director?

Ghicitori

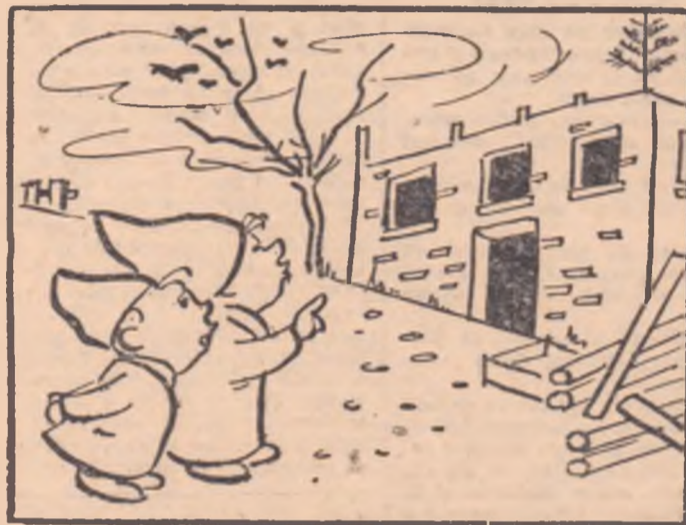
- De n-aș ti eu,
Nime n-ar trăi pe lume
(Aerul)
- Inchisei ușile,
Lăsați perdelele,
Și hoțul tot în casă
Șade și nu vrea să iasă
(Lumina)
- Ghică ghicitoarea mea:
Ce șade pe apă
Și nu se adapă?
(Umbra)
- Ce se naște cu luna
Și piere cu soarele?
(Bruma)
- Ce intră în sat
Și clinii nu bat.
(Ceața și nevră)
- Huși, huși,
Prin păiuși —
Cotodaci
Prin copaci.
(Vîntul)

Tov. Pascu I. Gheorghie, factor poștal în comuna Bumbesti-Pițic, regiunea Craiova, nu împarte la timp ziarele și revistele abonaților (ION DUMITRU)

— Ce să le mai împart la abonați! După ce le citesc, le spun eu ce scrie...

Casa de naștere din com. Orchiud, regiunea Cluj, nu i se pune de mult timp acoperișul, deși are zidăria terminată.

— Uite, aici trebuia să ne naștem noi!

La cooperativa din aceeași comună nu s-au adus căciuli și alte articole de iarnă. D. NICOLAE)

— Să știi că la ăștia în comună, e un președinte de cooperativeă grozav!
— De unde știi?
— Nu vezi ce mai căciulă are?!...

(Text și desene de NEAGU RADULESCU)

Frînturi dintr-un hronic...

...Și să se știe că numai acela va căpăta bonuri pentru lemne, carele se va apleca din șale asupra puiștilor de pe plantația ocolului silvic și va lucra cu mare hărnicie”.

Așa vorbea dumnealui Ion Dobrinou, mai marele brigăzii din Stroiești, ce ține de ocolul silvic Mușetești.

Și după a sa îndrumare, lucrău oamenii, după învoială, fieștecare cît s-a cuvenit

Sosit-a apoi și ziua sorocită împărțirii bonurilor după dreptă socoteală și nu altminteri, cum zice-se că s-a mai întîmplat. Pîini de nădejdi și dis-de-dimineață, s-au sculat stroeneștii și s-au îndreptat cu mic, cu mare, către casa brigăzii, călînd apoi a se rîndui în fața ușii, cinstind cu înțietate bătrîni și pre neveste. Și mult s-au veselit cu gîndul la înscrisurile pentru lemne, măcar că afară crăpau pietrele de ger.

Și iată că de la asfințitul stelelor pînă ce soarele s-a fost ridicat de două prăjini, dumnealui brigadierul Ion Dobrinou nu s-a fost sculat. Văzînd dară oamenii, cu mare îngrijorare în inimi, că a trecut de mult vremea sculatului, au îndrăznit a

bate în ușă. Au bătut mai întii cu adîncă sfiiciune, apoi mai cu îndrăzneală, și ca prin minune ușa se crăpă, iar în crăpătură apără, ca într-o icoană, chipul supărat al dumnealui. După ce s-a încruntat la sprinceană și a stătut oarecum pe gînduri, catadicsi a întreba:

— Care vi-e voia, oameni buni?

Și-au răspuns oamenii:

— Am venit să ne dați bonurile ce cu dreptate ni le-ați făgăduit.

Poftitu-i-a apoi Ion Dobrinou să mai aștepte oleacă pînă ce își va pune straiete. După îmbrăcare a finut a se rade, pentru ca să iasă înaintea oamenilor cu fața cinstită și curată. Cuvenitu-s-a apoi ca după găteală să ia o gustare. Și a gustat domnia sa, Ion Dobrinou, de parcă avea de înghițit întocmai precum Setilă și Flămînzilă din poveste, bufi de apă, munți de pine și cirezi de vite. Dar, precum se știe, orice ospăț are sfîrșit a isprăvit și el de îmbucăt. Și dacă o văzut și a văzut că n-are încotro, a ieșit în fața lumii ce-l aștepta cu

mare nerăbdare și astfel a cuvîntat:

— Dacă cu adevărat voji sințeti aceia care cu osîrdie v-ați făcut datoria pe plantație, atunce ascultați-mă.

Și cu meșteșugite vorbe le dădu — în loc de bonuri — a înțelege că a uitat bonierul la ocolul din Mușetești, cale de o jumătate de poștă, dar că are mare bunăvoință să meargă să-l aducă, poțîndu-i a-l aștepta, după care porni. Cu mare uimire și supărați foarte au ascultat oamenii cuvîntarea, apoi îngrijorarea le crescă mai mult cînd îl văzură că pleacă, dar nu la Mușetești după făgăduială, ci la Mălureni și... dus a fost în acea zi cu pricina.

Așa s-a fost dovedit dară cum Ion Dobrinou, ajuns brigadier silvic în Stroiești, este om de cuvinte deșarte, care una spune și alta săvîrșește, fie-i năvrul de ocară!

După o corespondență trimisă de ION MICUȚ

Pentru conformitate, Cl. Munteanu